

Іванченков Вячеслав Сергійович, кандидат економічних наук, докторант кафедри маркетингу, підприємництва і торгівлі, viacheslavivanchenkov@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-7074-3024

*Одеський національний технологічний університет
вул. Канатна, 112, Одеса, 65039*

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ ГАЛУЗЕВИХ ЗМІН В УКРАЇНІ НА МАКРОЕКОНОМІЧНОМУ РІВНІ

Анотація. Стаття присвячена дослідженню тенденцій галузевих змін на макроекономічному рівні, а також наданню рекомендацій щодо визначення їх стратегічних пріоритетів в Україні. Визначено, що стратегічні пріоритети галузевих змін в Україні на макроекономічному рівні – це не просто теоретичні міркування, а нагальна необхідність і дорожня карта для виживання, відновлення та подальшого процвітання країни.

Доведено, що основними викликами, які визначають актуальність цих змін, є: погіршення кон'юнктури ринку, проблеми із забезпеченням сировиною, зростання витрат бізнесу, високі безпекові ризики, дефіцит енергогенерації, брак трудових ресурсів та низькі темпи інвестицій, що стримують відновлення ВВП.

Встановлено, що Україна має й сильні сторони, які є фундаментом для майбутнього (макроекономічна стабільність та працюючий банківський сектор, пожвавлення ділової активності малого та середнього бізнесу, значний потенціал для зміцнення енергонезалежності завдяки власному видобутку газу та рішучій відмові від російських енергоносіїв).

Ключові слова: виклики, галузеві зміни, європейська інтеграція, макроекономічна стабільність, малий та середній бізнес, стратегічні пріоритети, трансформація.

Ivanchenkov Viacheslav, Candidate of Science in Economics, Associate Professor, doctoral student, Department of Trade Entrepreneurship, Commodity Studies and Business Management, viacheslavivanchenkov@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-7074-3024

*Odesa National University of Technology
112, Kanatna str., Odesa, Ukraine, 65039*

STRATEGIC PRIORITIES OF SECTORAL CHANGES IN UKRAINE AT THE MACROECONOMIC LEVEL

Abstract. The article is devoted to studying trends in sectoral changes at the macroeconomic level and providing recommendations for determining their strategic priorities in Ukraine.

It is determined that the strategic priorities of sectoral changes in Ukraine at the macroeconomic level are theoretical considerations and an urgent need and a roadmap for the country's survival, recovery, and further prosperity.

It is proven that the main challenges determining the relevance of these changes are the deterioration of the market situation, problems with the provision of raw materials, increased business costs, high security risks, energy generation deficit, lack of labor resources, and low investment rates that hinder the recovery of GDP.

It is established that Ukraine also has strengths that are the foundation for the future (macroeconomic stability and a functioning banking sector; revival of small and medium-sized business activity; significant potential for strengthening energy independence through its gas production, and decisive rejection of Russian energy carriers).

It is justified that it is vital to define and implement strategic priorities in key sectors, such as the agro-industrial complex (with the transition to deep processing), the defense-industrial complex (increase in domestic production), energy (decentralization), information technologies (growth and digitalization), metallurgy (modernization), construction (reconstruction) and logistics (development). These changes should increase added value, innovation, energy efficiency, environmental friendliness, and integration into global markets.

Therefore, the goal of these strategic sectoral changes is not just rebuilding the destroyed but building a qualitatively new, sustainable, and prosperous economy of Ukraine, capable of resisting challenges, ensuring a high standard of living for citizens, and successfully integrating into the European and global economic community. This requires coordinated efforts of the state, business, and international partners, investments in technology and human capital, and effective management of transformation processes. Ukraine will only realize its full economic potential through focused and systematic work in these areas.

Keywords: *challenges, industry changes, European integration, macroeconomic stability, small and medium-sized businesses, strategic priorities, transformation.*

Постановка проблеми. Актуальність теми зумовлена низкою взаємопов'язаних чинників, що виводять її в розряд критично важливих для національного розвитку. В першу чергу це стосується повномасштабного вторгнення, що триває, яке фундаментально змінило економічний ландшафт країни, спричинивши безпрецедентне руйнування логістичних ланцюгів, виробничих потужностей, інфраструктури, а також призвівши до значного відтоку людського капіталу. У цих умовах Україна стоїть перед нагальною потребою не просто у відновленні, а у якісному переформатуванні своєї економічної моделі, яка б дозволила перейти від ресурсорієнтованої до інноваційної, високотехнологічної та стійкої.

Крім того, інтеграція України до європейської економічної спільноти, що набуває реальних обрисів завдяки статусу кандидата в ЄС, вимагає увідповіднення галузевих стандартів, технологій та підходів з європейськими. Це відкриває нові можливості для доступу до ринків, інвестицій та технологій, але одночасно створює виклики щодо підвищення конкурентоспроможності вітчизняних галузей. Визначення стратегічних пріоритетів галузевих змін є ключовим для ефективного використання цих можливостей та мінімізації ризиків.

Більш того, глобальні виклики сучасності (зміна клімату, цифрова трансформація, необхідність забезпечення продовольчої незалежності та енергетичної безпеки) вимагають від України не лише адаптації, а й проактивної розробки власних рішень. Це означає необхідність трансформації традиційних галузей, таких як агропромисловий комплекс чи металургія, у бік більшої ефективності, екологічності та доданої вартості, а також розвиток нових, перспективних напрямків (наприклад, у сфері відновлюваної енергетики, ІТ-сектору, біотехнологій).

Отже, у сукупності всі ці фактори (повоєнне відновлення, європейська інтеграція та глобальні виклики) роблять питання стратегічних пріоритетів галузевих змін не просто актуальним, а життєво необхідним для формування довгострокової стійкості, конкурентоспроможності та процвітання України на макроекономічному рівні. Це комплексна задача, яка потребує глибокого аналізу, зважених рішень та ефективної реалізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методичні основи формування та розвитку пріоритетних галузей економіки знайшли своє відображення у працях багатьох вітчизняних науковців (Я. Березівський, В. Коломієць, М. Куницька-Ляш, Ю. Курилюк, А. Савчук, Н. Томчук-Пономаренко, О. Черниш та ін.). Проте, зважаючи на виняткову важливість та перспективність цього питання для подальшого розвитку, дослідження в цьому напрямку потребують продовження та поглиблення.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає у дослідженні тенденцій галузевих змін на макроекономічному рівні, а також наданні рекомендацій щодо визначення їх стратегічних пріоритетів в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Під стратегічними пріоритетами галузевих змін в Україні на макроекономічному рівні слід розуміти ключові напрямки трансформації економіки країни, що спрямовані на її стійке відновлення, модернізацію та інтеграцію у світову економічну систему. Тобто це не просто перелік бажаних змін, а системний підхід до перебудови основних секторів

господарства, що має враховувати як поточні виклики, так і довгострокові цілі розвитку.

По суті, це дорожня карта для уряду та бізнесу, що визначає, які галузі та яким чином потребують інвестицій, технологічних оновлень, регуляторних змін та розвитку людського капіталу. Ці пріоритети формуються з урахуванням наслідків повномасштабної війни, європейської інтеграції, глобальних трендів (наприклад, адаптації до цифрової трансформації, розвиток «зеленої» економіки), використання наявних сильних сторін.

Серед основних таких пріоритетів можна виділити розвиток високотехнологічних виробництв (особливо в оборонній сфері), посилення енергетичної незалежності, глибоку переробку сільськогосподарської продукції з більшою доданою вартістю, розвиток логістики та інфраструктури, а також модернізацію промисловості з акцентом на екологічні та енергоефективні технології. Все це має бути підкріплено інвестиціями в людський капітал та створенням привабливого інвестиційного клімату.

З огляду на поточну ситуацію та євроінтеграційний курс зосередимо увагу на тих галузях економіки, які є критично важливими для трансформації та відновлення України на макроекономічному рівні. На наше глибоке переконання серед основних галузей вітчизняної економіки, що потребують стратегічних змін, слід назвати такі:

1. Агропромисловий комплекс. Головним пріоритетом цієї галузі є перехід від експорту сировини до глибокої переробки сільськогосподарської продукції з високою доданою вартістю (наприклад, виробництво готових харчових продуктів, біопалива, органічної продукції). Це дозволить збільшити експортні надходження, створити більше робочих місць та зміцнити продовольчу безпеку. Важливими є також впровадження нових технологій точного землеробства та розвиток логістики.

2. Оборонно-промисловий комплекс. Головний пріоритет – масштабне нарощування власного виробництва озброєння, військової техніки та боєприпасів, включно з БПЛА, ракетними комплексами, системами РЕБ. Це стратегічно

важливо для безпеки країни, зменшення залежності від зовнішніх поставок та створення високотехнологічних робочих місць. Також важлива локалізація виробництва з іноземними партнерами.

3. Енергетика. Кардинальне зміцнення енергетичної безпеки та децентралізація генерації – це основне завдання галузі. Це включає збільшення власного видобутку газу, прискорений розвиток відновлюваних джерел енергії (сонячна, вітрова, гідроенергетика), будівництво малої та середньої розподіленої генерації, модернізація наявних потужностей та інтеграція в європейську енергосистему. Як результат – зменшення вразливості до атак і забезпечення стабільності постачань.

4. Інформаційні технології та цифрова економіка. Пріоритетом галузі є подальший розвиток ІТ-сектору як експортно-орієнтованої сфери діяльності та двигуна цифрової трансформації інших секторів. Це включає підтримку стартапів, розвиток кібербезпеки, підготовку висококваліфікованих кадрів, впровадження цифрових технологій в державному управлінні та на виробництві (наприклад, Інтернет речей, штучний інтелект та ін.).

5. Металургія та важка промисловість. Пріоритетом галузі є модернізація виробництв, перехід до «зеленої» металургії. Зважаючи на руйнування, це також може бути шанс для будівництва нових, сучасних підприємств, що відповідають європейським екологічним стандартам, з акцентом на виробництво високоякісної продукції, яка має попит на світовому ринку.

6. Будівництво та виробництво будівельних матеріалів. Головним завданням має бути – масштабне відновлення інфраструктури та житлового фонду, що потребує значного нарощування потужностей виробництва будівельних матеріалів (цемент, цегла, скло, металоконструкції). Важливо також впроваджувати сучасні, енергоефективні та екологічні технології будівництва.

7. Логістика та транспортна інфраструктура. Пріоритет – відновлення та розширення транспортних коридорів, включаючи залізницю, автомобільні шляхи, морські та річкові порти (з урахуванням тимчасової окупації деяких), та

розбудова прикордонної інфраструктури для інтеграції з ЄС. Все це є критично важливим для експорту, імпорту та внутрішньої торгівлі.

Слід наголосити, що вказані галузі є взаємопов'язаними, а отже успіх у одній часто залежить від прогресу в іншій, підкреслюючи потребу в скоординованій макроекономічній стратегії.

Національна економіка України зіткнулася з істотним ослабленням, що зумовлене комплексом як зовнішніх, так і внутрішніх чинників (Рис.1). Безумовно, головним руйнівним фактором є військові дії на території країни, які призвели до безпрецедентних втрат людського капіталу, руйнування інфраструктури, виробничих потужностей та порушення логістичних ланцюгів.

До внутрішніх чинників, що поглиблюють кризу, можна віднести, в тому числі:

- *значне скорочення інвестиційної активності*. Невизначеність та ризики, пов'язані з війною, відлякують не лише внутрішніх, а й зовнішніх інвесторів, що критично обмежує можливості для модернізації та розвитку;

- *дисбаланс ринку праці*. Мобілізація до лав Збройних Сил України та масова міграція населення, особливо кваліфікованих кадрів, створюють дефіцит робочої сили в багатьох секторах економіки;

- *зростання державного боргу та бюджетного дефіциту*. Необхідність фінансування військових потреб та соціальних програм ускладнює макроекономічну стабільність і вимагає значних зовнішніх запозичень;

- *інфляційний тиск*. Зростання цін, спричинене як військовими витратами, так і порушеннями виробництва та постачання, знижує купівельну спроможність населення та стримує споживчий попит.

У погіршенні економічної ситуації значну роль відіграють також зовнішні чинники, а саме:

- *уповільнення темпів зростання світової економіки*, що зменшує попит на українську експортну продукцію, обмежуючи надходження валютної виручки;

– *волатильність на світових сировинних ринках*. Зміни цін на ключові товари експорту України (зерно, метали) можуть мати значний вплив на доходи країни;

– *збереження логістичних обмежень*. Блокада портів та ускладнення експортних маршрутів призводять до збільшення витрат та зменшення обсягів зовнішньої торгівлі.

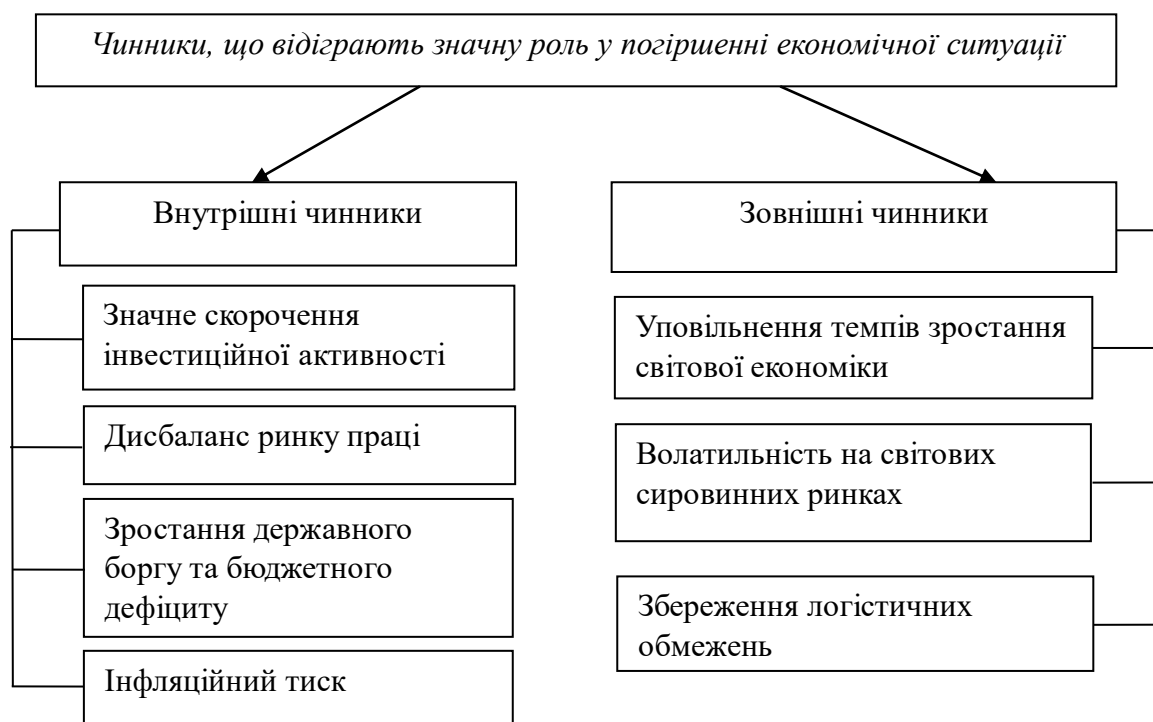

Рисунок 1 – Чинники, що відіграють значну роль у погіршенні економічної ситуації в Україні

Джерело: складено автором на основі [1, 5, 7].

З початком повномасштабного вторгнення Росії, економічна ситуація в Україні різко погіршилася. Ринок зіткнувся зі значними труднощами, пов'язаними з погіршенням кон'юнктури, що призвело до ускладнення доступу до капіталу. Ефективність економічної політики регуляторів знизилася, а підприємства почали відчувати серйозні проблеми із забезпеченням сировиною та трудовими ресурсами. Як наслідок, витрати бізнесу значно зросли, що, у свою чергу, створило додатковий тиск на економіку [3].

Ці зміни відображають глибокі структурні проблеми, спричинені військовими діями, і підкреслюють нагальну потребу в розробці ефективних стратегій для стабілізації та відновлення економіки України.

Слід сказати, що повільніше, ніж очікувалося, йде відновлення української економіки. Хоча після падіння на 28,8 % у 2022 році, ВВП зростав у 2023-му на 5,3 %, а у 2024-му – на майже 4 %, цього недостатньо, щоб вийти на рівень 2021 року, від якого ми відстаємо майже на 22 %. При цьому, темпи зростання у 2024 році були менш інтенсивними, ніж у 2023-му [7].

Низькі темпи зростання реального ВВП обумовлені поєднанням значних факторів, таких як:

- високі безпекові ризики, що зберігаються;
- жорстка монетарна політика, яка обмежує доступ до фінансування;
- дефіцит енергогенерації, що впливає на стабільність роботи підприємств;
- брак трудових ресурсів.

До того ж, темпи інвестицій залишаються низькими, що вкрай необхідно для реального сектору, який гостро потребує вкладень у відновлення та розширення виробництв.

Додатковим викликом стала інфляція, яка з осені 2022 року знову почала прискорюватися, досягнувши 12 % у грудні 2024 року (порівняно з 5,1 % наприкінці 2023-го). Це зростання цін було спровоковане кількома факторами, зокрема посушливим літом, що призвело до слабого врожаю, подорожчанням енергоносіїв та пального, а також збільшенням витрат на оплату праці [2, 7].

У відповідь на зростання інфляції, Національний банк України наприкінці 2024 року підвищив облікову ставку до 13,5 %. Цей крок має на меті стабілізувати валютний ринок, знизити інфляційні очікування населення та бізнесу, а також поступово сповільнити інфляцію до цільового показника в 5 %, що вважається оптимальним рівнем для забезпечення цінової стабільності та сприятливих умов для сталого економічного зростання [2, 6].

Основою фінансової стабільності України у 2024 році залишалася іноземна допомога. Завдяки значній підтримці міжнародних партнерів, а також активним

зусиллям із використання заморожених російських активів, країна успішно пройшла 2024 рік, отримавши загалом \$41,6 млрд зовнішньої бюджетної підтримки. Це дозволило Україні увійти в 2025 рік у більш стійкій фінансовій позиції, ніж у попередні періоди [7].

Тож, національна економіка України функціонує в умовах мультиплікації негативних ефектів, де кожен несприятливий чинник посилює вплив інших. Це вимагає від уряду та суспільства розробки та реалізації глибоких і всеохоплюючих стратегічних рішень для подолання цих викликів та забезпечення не просто відновлення, а якісного стрибка у розвитку.

Попри значні виклики, українська економіка демонструє стійкість та має свої сильні сторони. До них належать збереження макроекономічної стабільності та працюючий банківський сектор, що є фундаментом для відновлення. Також спостерігається помітне пожвавлення ділової активності серед малого та середнього бізнесу, який адаптується до нових реалій.

Крім того, Україна має значний потенціал для зміцнення енергетичної незалежності завдяки розширенню власного видобутку природного газу. Ми вже досягли важливого кроку, ставши першою країною в Європі, яка повністю відмовилася від російських енергоносіїв – нафти, газу та нафтопродуктів. Це підкреслює нашу здатність до швидких і рішучих змін у відповідь на виклики.

Розуміння та використання цих сильних сторін є ключовим для подальшого економічного зростання України. Враховуючи вище наведене, доцільною є реалізація заходів, згрупованих за певними напрямками, а саме:

1. Зміцнення макроекономічної стабільності та банківського сектору – це означає продовження відповідальної фінансової та монетарної політики, підтримку Нацбанком стабільності гривні та забезпечення прозорості у банківському секторі, що створить надійне підґрунтя для залучення інвестицій, адже інвестори шукають передбачуване та стабільне середовище. Збереження цієї стабільності має бути пріоритетом.

2. Підтримка та розвиток малого та середнього бізнесу. Уряд може надавати цільові програми підтримки, доступ до фінансування, спрощувати

регуляторні процедури та сприяти розвитку бізнес-інкубаторів. Малий та середній бізнес є двигуном створення робочих місць, інновацій та адаптації до нових ринкових умов.

3. Інвестиції в енергетичну безпеку. У цьому контексті стратегічною метою має бути розширення власного видобутку природного газу. Це зменшить залежність від імпорту та зробить Україну більш стійкою до зовнішніх викликів. Більш того, варто активно розвивати відновлювані джерела енергії (сонячна енергія, вітроенергетика), що не тільки зміцнить енергонезалежність, але й відповідатиме світовим трендам декарбонізації та створить нові можливості для експорту «зеленої» енергії.

4. Використання досвіду відмови від російських енергоносіїв. Україна показала приклад швидкої та рішучої відмови від російських газу, нафти та нафтопродуктів. Цей досвід може бути використаний для посилення лобіювання санкцій проти агресора на міжнародній арені, а також для залучення інвестицій у диверсифікацію поставок та розвиток внутрішнього виробництва енергії.

5. Залучення інвестицій у реальний сектор. На основі макроекономічної стабільності та енергетичної безпеки, Україна може активніше залучати іноземні та внутрішні інвестиції у відновлення та розширення виробництв. Це вимагає створення сприятливого інвестиційного клімату, боротьби з корупцією, захисту прав власності та розвитку інфраструктури.

У результаті цих дій, Україна має всі шанси перетворити свої нинішні сильні сторони на каталізатори сталого економічного зростання та процвітання.

Висновки. Стратегічні пріоритети галузевих змін на макроекономічному рівні є критично важливими для України, яка після повномасштабного вторгнення прагне відновитися, модернізуватися та інтегруватися в ЄС. Попри значні виклики (руйнування, безпекові ризики, дефіцит ресурсів), країна має сильні сторони (макростабільність, динамічний малий та середній бізнес, енергетичний потенціал). Пріоритетні галузі, такі як агропромисловий комплекс (глибока переробка), оборонно-промисловий комплекс (власне виробництво), енергетика (децентралізація), інформаційні технології, модернізація промисловості та

інфраструктури, потребують системних інвестицій та ефективного управління. Реалізація цих пріоритетів забезпечить стійке економічне зростання, підвищення конкурентоспроможності та успішне європейське майбутнє України.

Подальші розвідки можуть зосередитися на детальному аналізі інвестиційного потенціалу кожної пріоритетної галузі та оцінці впливу європейської інтеграції. Ці напрямки досліджень допоможуть уточнити стратегію, забезпечити більш ефективну реалізацію змін та максимізувати позитивний вплив на макроекономічний розвиток України.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Березівський Я. П. Ідентифікація умов та чинників формування технологічної конкурентоспроможності національної економіки. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки*. 2021. Вип. 63. С. 31-35. DOI: <https://doi.org/10.36477/2522-1205-2021-64-05>
2. Данилишин Б. Економічні підсумки 2024 року та завдання на 2025-й. *Економічна правда*. <https://epravda.com.ua/experts/ekonomichni-pidsumki-2024-roku-ta-zavdannya-na-2025-y-801447/>
3. Комліченко О. О., Ротань Н. В. Стратегічні орієнтири економічного розвитку України. *Стратегічні пріоритети соціально-економічного розвитку в умовах інституційних перетворень глобального середовища: матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Одеса, 11 листопада 2022 р.). Львів-Торунь : Liha-Pres, 2022. С. 45-48. https://onu.edu.ua/pub/bank/userfiles/files/epf/ekonom_pidpr/naukova_diyalnist/conf_2022.pdf DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-254-1-10>
4. Куницька-Іляш М. В. Пріоритети галузевого розвитку економіки України: аналіз стратегії-2030. *Інвестиції: практика та досвід*. № 21/2022. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.21.54>
5. Куницька-Іляш М. В., Березівський Я. П. Концептуально-методичні підходи до ідентифікації типологічних і логічно-структурних характеристик пріоритетних галузей національної економіки. *Бізнес Інформ*. 2021. № 4. С. 17-23. URL: <http://jnas.nbu.gov.ua/article/UJRN-0001261258> <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-4-17-23>
6. Руцишин Н. М. Визначення стратегічних пріоритетів державної політики реалізації потенціалу банківської системи в забезпеченні структурних реформ в економіці України. *Український журнал прикладної економіки*. 2020. Т. 5. № 4. С. 88–97. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2020-4-9>
7. Самойлюк М., Акименко А. Українська економіка у 2024 році: спецвипуск Трекеру. Центр економічної стратегії. https://ces.org.ua/ukrainian_economy_in_2024/?gad_source=1&gad_campaignid=22439086746&gclid=0AAAAACM-mc0XYNiKsB6_3whPtV20hIzU&gclid=CjwKCAjwo4rCBhAbEiwAxxhJlCYdm8EgzQIugJ84KmgJeCbpaFtNQWxUPgONXk4Cy6_7oiajd9YOhMchoCj_wQAvD_BwE
8. Черниш О., Курилюк Ю., Коломієць В., Томчук-Пономаренко Н., Савчук А. Стратегічні пріоритети розвитку економіки України в умовах воєнного часу: відповідь на сучасні виклики. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 3(50). 2023. С. 282–297. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.3.50.2023.4079>

REFERENCES:

1. Berezivskyi Ya. P. Identyfikatsiia umov ta chynnykiv formuvannia tekhnolohichnoi konkurentospromozhnosti natsionalnoi ekonomiky. *Visnyk Lvivskoho torhovelno-ekonomichnoho universytetu. Ekonomichni nauky*. 2021. Vyp. 63. S. 31-35. DOI: <https://doi.org/10.36477/2522-1205-2021-64-05>
2. Danylyshyn B. Ekonomichni pidsumky 2024 roku ta zavdannia na 2025-y. *Ekonomichna pravda*. <https://epravda.com.ua/experts/ekonomichni-pidsumki-2024-roku-ta-zavdannia-na-2025-y-801447/>
3. Komlichenko O. O., Rotan N. V. *Stratehichni oriientyry ekonomichnoho rozvytku Ukrainy. Stratehichni priorytety sotsialno-ekonomichnoho rozvytku v umovakh instytutsiinykh peretvoren hlobalnoho seredovyshcha: materialy Kh Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii* (m. Odesa, 11 lystopada 2022 r.). Lviv-Torun : Liha-Pres, 2022.S. 45-48. https://onu.edu.ua/pub/bank/userfiles/files/epf/ekonom_pidpr/naukova_diyalnist/conf_2022.pdf DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-254-1-10>
4. Kunytska-Iliash M. V. Priorytety haluzevoho rozvytku ekonomiky Ukrainy: analiz stratehii-2030. *Investysii: praktyka ta dosvid*. № 21/2022. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.21.54>
5. Kunytska-Iliash M. V., Berezivskyi Ya. P. Kontseptualno-metodychni pidkhody do identyfikatsii typolohichnykh i lohichno-strukturnykh kharakterystyk priorytetnykh haluzei natsionalnoi ekonomiky. *Biznes Inform*. 2021. № 4. S. 17-23. URL: <http://jnas.nbu.gov.ua/article/UJRN-0001261258> <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-4-17-23>
6. Rushchysyn N. M. Vyznachennia stratehichnykh priorytetiv derzhavnoi polityky realizatsii potentsialu bankivskoi systemy v zabezpechenni strukturnykh reform v ekonomitsi Ukrainy. *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky*. 2020. T. 5. № 4. S. 88–97. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2020-4-9>
7. Samoiliuk M., Akymenko A. Ukrainska ekonomika u 2024 rots: spetsvypusk Trekeru. Tsentri ekonomichnoi stratehii. https://ces.org.ua/ukrainian_economy_in_2024/?gad_source=1&gad_campaignid=22439086746&gclid=0AAAAACM-mc0XYNlKsB6_3whPtV20hIzU&gclid=CjwKCAjwo4rCBhAbEiwAxxJlCYdm8EgzQIugJ84KmgJeCbpafNQWxUPgONXk4Cy6_7oiajd9YOhMchoCj_wQAvD_BwE
8. Chernysh O., Kuryliuk Yu., Kolomiets V., Tomchuk-Ponomarenko N., Savchuk A. Stratehichni priorytety rozvytku ekonomiky Ukrainy v umovakh voiennoho chasu: vidpovid na suchasni vyklyky. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 3(50). 2023. S. 282–297. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.3.50.2023.4079>

Надійшла до редакції 09.03.2025р.